Frater Serafin.

Arabeska od A. H. Sokola.

(Pokračování.)

Rozžehla krásnou lampu petrolejovou, spustila záclony a znovu naproti Seraffnovi usedla, přívětivě, ba více než přívětivě do tváře mu hledíc.

Nebyla už žlutá tato tvář, nebyly mrtvé bez výrazu oči ty modré.... tvář zrůměnila, oko již jiným ohněm se leskło, život počínal se prouditi v nehybné tahy Seraffnovy.

S potěšením pohlížela mladá dívka v tuto tvář, v ty modré oči, které tak nevinně, tak dobromyslně na ni koukaly, jakoby se ptáti chtěly: "Co vlastně chceš, co myslíš, má milá.... vždyť my pranic jsme ti neudělaly, proč tedy tak palčivými pohledy nás probodáváš!"

"Co vlastně chceš, co myslíš....." Márinka to sama nevěděla. Nyní najednou duše její stanula před otázkou, co provádí a co dále bude prováděti. Nevěděla si odpovědi. Tolik jasně ví, že chtěla si s fraterem provésti žert nějaký.... jaký žert, o tom teď ani zdání neměla. Nehybnost, ledová klidnost Seraffnova úplně ji odzbrojila. Málem že neuvázla v rozpacích. Avšak co veselá mysl nyní nezmohla, to náhoda, okažitý nápad spravily.

Frater dopil právě jednu láhev a ke druhé obracel se s pohledem takové žádostivosti, že v rozpustilé duši Márinčině mimovolně vznikla myšlenka:

"Ať se tedy napije .... bude i to žert znamenitý, až napilý bude se vracet do kláštera. Sama půjdu se podívat za ním, jak důstojnost jeho kláštérská bude bojovati s přemožeností!"

"Pijte jen, velebníčku, pijte, co vám chutná!" pobízela.

"Velebníčku....haha!" poprve zasmál se frater Seraffn, "vždyť jsem já pouhý frater!"

"Aj!" divila se Márinka. "Vy se umíte také smát?"

"Ah toť se ví!" s jakousi veselostí odpovídal Seraffn, patrně již vínem, nezvyklým pitím rozjařený. "Já se směju rád a hodně, hahaha!"

"A proč teprvé nyní se smějete?"

"Proč....protože před tím neměl jsem, čemu bych se smál. A teď, hahaha!" ozval se zdravým, plným chechtotem, jakým smávají se mladí, zdraví lidé, když hojně se najedli a napili.

"A čemu se nyní smějete, smím-li se ptáti?"

"Hahaha! Čemu?..... tomu směšnému obličeji, s jakým zítra zase v cele své budu si pochutnávati na vodičce.... My máme znamenitou vodu!"

"Aj, vždyť nejste snad na věky k habitu přišitý!" žertovala Márinka. "Můžete ho shodit...."

"Ovšem, ovšem, mohu jej shoditi!" přisvědčoval Seraffn a již také vstával a měl se k svlékání černého roucha svého.

"Pomalu!" chechtala se Márinka, "tak to nemyslím, pane Seraffne. Já chtěla říci, že můžete klášter opustiti a chytiti se nějakého jiného, příjemnějšího života!"

Usedl zase do fauteuilu, zahmouřil oči, sepjal ruce na břiše značně už vypaseném a pravil klidně, s jakousi resignací:

"Prosím vás, vždyť já nejsem k ničemu, k ničemu!"

"To máte pravdu....k ničemu!" přisvědčila Márinka s podezřelým úsměchem.

"Máte ještě víno?..... Přineste láhev nějakou!" Seraffn nyní už sám pobízel.

"S radostí, pane Matěji!"

"Seraffne, prosím!"

"Ah, odpusťte, Seraffne!"

Přinesla nové dvě láhve a frater pil s chutí, čím dále tím hltavěji, nenasytněji.

"A kdo pak vy vlastně jste, slečinko?" ptal se a obrátil se k ní s jistou již důvěrností.

"Kdo jsem? Záleží vám na tom?"

"Nu, dejme tomu."

"Chcete mne poznat?"

"Uvidíme, uvidíme....n ejde to tak rychle," smál se Seraffn. "Znáte písmo svaté?" prohodil jako bez významu.

"Ne!" přiznávala se.

"Škoda!" ..... Nu, nechme toho. Tedy kdo vlastně mne tu hostí?" ptal se znovu. "Slečinka, mladá, slečinka...."

"Dvacet let," prohodila a zamítala se čekajíc odporu, jakož činí všechny ženské, když k jistému stáří byly se přiznaly. Ona tím více mohla čekati, poněvadž skutečně nebylo jí ani osmnácte let, poněvadž jen žert si s fratrem tropila.

"Dvacet!" pravil jaksi nedůvěřivě....."Nu, dejme tomu dvacet. Mohlo by být snad pětadvacet!"

"Pane!" rozhněvala se teď Márinka.

"Ah, nezlobte se!" konejšil ji s úsměvem, "i když pětatřicet vám bude, budete stále ještě krásná!"

"Pohleďme přec!" divila se Márinka, "pan Seraffn je galantním, umí dělat komplimenty, lichotit...."

Seraffn usmál se pro sebe, když opět skleničky se chápal a rychle pil....Vzpoměl si snad na zašlé doby, kdy ještě kutna tížila mladistvě svižného ducha? ..... Ah, vždyť ten duch jeho mladistvě svižným nebyl .... bůh ví, čemu Seraffn se usmíval.

"Abyste to věděl ihned, pane Serafína," pravila Márinka vesele, "povím vám zkrátka, kdo jsem a co jsem....Jsem mladá, svobodná dívka a baletní tanečnice při divadle!"

Seraffn na ni vyvalil oči.

Sklenička, kterou již k ústům byl pozdvihoval, zůstala na stole, ruka jeho vztáhla se zpět, a s ústama polootevřenýma zůstal tu nehybně seděti, mlčky jen zraky své na dívku upíraje.

Ta pásla se rozkoší, pohledem na rozpaky jeho.

"Jaký to božský žert! Že mně to dříve nenapadlo....teď teprvé pozoruji! Jaký to žert!"

A dala se do veselého, rozpustilého chechtotu.

"Baletnice a milosrdný bratr v důvěrném rendezvous při víně, o samotě.... hahaha, toť k popukání!" smála se. "Kdyby mne tak viděl některý z vašich starých morousů představených, hahaha!"

A v rozpačitosti své nevázané i nekázané vyskočila, mrštně otočila se kolem Serafína, a než se nadál, naklonila se k němu a vřele políbení vtiskla mu na červené rty, posud polou otevřené....Ani se nebránil. Nevěděl, jak mu, co má mluviti, co dělati.....

"Nuž, jak se vám líbí u baletnice?" smála se Márinka. "Dobře, viďte že, rozmilý ženichu svaté církve....myslím, že vám tak říkají? Bavte se, pijte, zpívejte, koukejte....."

A již jako čamrda se točila a svižně, pružně poskakovala a pozdvihujíc dlouhý, až k zemi téměř sahající řasnatý župan svůj a objevujíc tak nožku čarovného půvabu, počala před zpitým zrakem fraterovým tančiti, vesele, s chutí, s celým svým uměním....div že s fauteuilu nevypadl snad leknutím, když v divokém takřka tanci k němu se obracejíc jednou až nosu jeho se dotkla špičkou krásné nožky své....

Unavena více smíchem nežli tancem, klesla vedle něho na pohovku.

"A co tomu říká pán?" zvolala a malou ručkou svojí silně po rameně ho udeřila.

"Já jsem blázen!" pravil jaksi nesměle.

"To vím....a co víc?" smála se.

"Kam jsem to vlezl!" pokračoval více pro sebe. "V doupě nepřítele pekelného, svědného .... Nástrahy se mně dělají, zlá osidla se mi kladou....ale já se jich nebojím. Já přemohu všechno pokušení....sám bůh, a panna Maria budou mi pomáhati!"

A dal se té řeči své do smíchu.

"Eh, však vy mne neopijete ani neomámíte!" zvolal. "Jsem tu u ženské, u svobodné ženské, u diradelní tanečnice, co na tom? Kdyby mne zde naši zastihli, vyloučili by mne ze spolku svého....co na tom? Ale nezastihnou a já mohu si tu dělat co chci....co na tom? Vy jste krásná, mladá, veselá....co na tom? Vy mne tu hostíte a častujete vínem ... co—na.... ne na tom něco je, na tom něco je! Dejte sem ještě vína; hřeším li, ať hřeším pořádně.. nějak se to skoněí!"

A rozjařený mnohým pitím už ani dále nemyslel na nebezpečí, jaké z návštěvy této může mu povstati, a chutě pil, pil více a více....půl tuctu láhví vyprázdněných stálo již na stole a oči fraterovy pomalu již i svítiti přestávaly a počínaly se zavírati.

"Pijte jen!" pobízela Márinka a smála se co mohla hltavosti jeho.

"A poslechněte — vy jste přec jen krásná a hodná!" počal najednou skoro bláboliti. "A když už tedy tu hubinku mně chcete dát, tedy s pánem bohem — dejte mi ji!"

"Ah toto!" smála se Márinka a vrtěla hlavou; "co pak by tomu řekla církev svatá!"

"Církev sama praví: milujte se... Chcete li mně tu hubinku dát, já nemám pranic proti tomu."

"Nechci teď!"

"Nechte tedy být!" klidně odtušil a pil dále.

"Zůstaňte pěkně sedět a tiše pijte," ukládala mu Márinka. "Potrestán musí být....aj, ak člověk přec v napilosti není s to úplně se zapříti!" pomyslila si a dala se do smíchu vzezření fratera, který marně již hleděl tváři své dodati plné důstojnosti.

"Oh!" zívl najednou celými ústy, naklonil hlavu, pustil skleničku a nechal ruku zpátky na tělo spadnouti.. usnul.

"Oho!" zvolala Márinka trochu polekaná, "to ne, to ne!"

A přiskočivši k němu počala ho burcovati.

Však marné byly již i volání i tahání....frater Seraffn, množstvím vína cele přemožený, spal spánkem spravedlivých a zdravě již také počínal chrápati.

"Tak, teď mám ten pravý žert!" pomyslila si Márinka rozpačitě a málem že na sebe se nezlobila..... Avšak netrvalo to ani minutu, a již všechna nevrlost její vymizela a ona znovu počala se smát:

"Ba, to teprvé bude znamenité, zůstane-li tu frater přes noc....Ráno se naň podíváme, co bude dělat, a jak si bude zoufat. Nechme ho spáti. Avšak já sama? ..... Eh, což o mne!"

Zašla do alkovny, přenesla peřiny z postele své do předsíně na postel tamto umístěnou a vystlala si pohodlné, měkké lůžko.

"Pak....fratera zavřeme do pokoje, ať se tam vyspí. Ráno uvidíme, co se stane!.... Ale kdyby to takhle Kristina viděla, pro boha, co bych tu dostala! Eh, však ona se toho nedozví!"

Zamkla dvéře z pokoje do předsíně vedoucí a s veselým smíchem sama též ulehla. Z pokoje k ní ozýval se zdravý chrapot fratera Seraffna... uspal ji k milému spánku, plnému snů nejdivnějších..

* * *

Když časně ráno odemkla dvéře a vstoupila do svého pokoje, seděl frater Seraffn tiše v koutě pohovky a s rukama na prsou složenýma mlčky hleděl před sebe.

"Dobré jitro!" zvolala a mimovolně přestala se smáti při pohledu na tvář Seraffnovu, poněkud přepadlou a mnohem žlutější nežli včera ji byla viděla.

"Až na věky věkův, amen!" odpovídal Seraffn a ani k ní nevzhledl.

"Nic bych proti tomu neměla.... ale takové dobré jitro jako dnešní snad vám nebylo by vhod až na věky!" ptala se a zvolna přistupovala ke stolu.

"Nebylo," odtušil krátce.

"Vyspal jste se dobře?"

"Dobře."

"Kde? Zde v tom fauteuilu?"

"Ne. Na zemi."

"A čím jste se přikryl?"

"Fauteuilem. Padl na mne. Také tak!"

Musela se mu zasmáti, tak komicky lhostejně to povídal.

"Nu," pravila pak, "a co teď hodláte učiniti?"

"Teď?" zvolal a pohledl na ni dnes poprvé, upřeně, tázavě i vyčítavě snad zároveň. "Teď nic."

"Ovšem teď nic....ale potom, až bude den, v devět, v deset hodin.... Půjdeme domů?"

"Domů."

"A doma, v klášteře, budete míti velkou mrzutost?"

"Velkou."

Márinka se zamyslila. Teď najednou bylo jí fratera líto. Proč v rozpustilosti své ho k sobě zvala, proč mu dávala tolik vína, proč ho přec násilím nevzbouřila ze spaní a neposlala ho domů.....Eh, vždyť on je muž a měl vědět, jak daleko mohl jíti. A vzbouřit ho, večer ještě domů ho poslati nemohla; byl by snad v domě dělal ostudu jí i sobě. Muselo se státi, jak se stalo. Ale co teď? Jak z kličky se vymotati, aniž by tomu neb onomu se uškodilo?

(Pokračování.)

Jest často odporučován. — Pan H. C. Mooney z Astoria, Ill., píše nám, že Allen's Lung Balsam, který prodával po 15 let, jde na odbyt lépe, nežli kterýkoliv lék proti kašli a že všeobecně uspokojuje. Jest často lékaři odporučován.

Spisy vydané našim nákladem.

Lešetínský kovář, báseň Svatopluka Čecha, dle původního v Rakousku zkonfiskovaného vydání. Čítá 88 stran. Cena 25 centů. Do Čech zasýláme ji se zaručením správného dojití za 75 centů. Během jednoho roku rozebráno bylo vydání první a uspořádáno druhé americké vydání!

Památky českých emigrantů. Napsal Tom. Čapek. S 9 původními vyobrazeními. Cena vázané 75 ctů.

Valdštýn, historicko-romantický obraz od Karla Herlože. Cena 60 ctů.

Dědictví Astrée, román ve třech dílech, od Duplessise. Cena 60 ctů.

Po půlnoci, román od Vác. Vlčka, 480 velkých stran. Cena 80 centů.

Nebezpečné tajemství, román, z anglického od Chas. Reada. 231 stran velkého formátu. Cena 40 centů.

Elba a Waterloo, historický román od F. Stolle 329 stran velkého formátu. Cena 60 centů.

Za čest otcovu, román od Xavier de Montépina. 1088 stran velkého formátu. Cena 75c.

Rukopisy Královédvorský a Zelenohorský, se snímkem několika listů prvnějšího a poutavou přednáškou o nich od p. J. A. Oliveriusa, obsahují 144 str. Cena 25c.

Tajemství zločinu na Porter Squaru. Napsal B. C. Farjeon; přeloženo z angličiny. 240 stran velkého formátu. Cena 40 ctů.

Věčný žid, velký román věhlasného romanopisce Eugena Sue, 1216 stran, pouze $1.00

Školní sákony v Nebrasce, Zčeštil J. Rosický. Cena 50 centů.

Nový Monte Kristo, napsal Julius Verne: obsahuje 576 stran, cena 75c.

Tajemný hrad v Karpatech, román od Verne; 170 stran, cena 20c.

Bílá Hora, aneb tři léta z třicetí, historický román z dějin českých za války třicetileté, od L. Rellstaba, přel. V. L. Moser; 1536 stran — cena $1.00.

Chrám Matky Boží v Paříži, čili Esmeralda, spanilé děvče cikánské. Román světoznámého spisovatele Viktora Hugo. Čítá 612 stran — cena 80c.

Osudnou stopou, poutavý román od Em. Gaboriana. Obsahuje 415 stran, cena 35c.

V Knihovně Americké vychází stále výborné spisy od nejvěhlasnějších spisovatelů. Každých 14 dnů vyjde sešit o 64 stranách do roka vyjde 26 sešitů, 1664 stran, obyčejného velkého knihovního formátu a předplatné na rok stojí pouze $1.00.

Taroky! Taroky!

Použijte nízkých cen!

Stojí pouze $1.00.

Se zásylkou $1.10.

Zašlete objednávky pod adresou:

Pokrok Západu,
Omaha, Neb.

Adresář

spolků Česko-Slovanské Dělnické Podpůrné Jednoty pro severozápadní státy: Minnesota, Iowa, Wisconsin, Nebraska a obě Dakoty.

Hlavní Jednota v Montgomery, Minn.

Odbývá své schůze každou čtvrtou sobotu v měsíci v domě F. V. Staňka o 8 hodině večer. Velkopředseda, Vojtěch J. Pastor. — Velkonáměstek, F. V. Staněk. — Velkotajemník, Jan Novotný. — Velkopokladník, Vác. Potůček.

Cisla I. v Montgomery, Minn.

odbývá své schůze každou čtvrtou neděli v měsíci. Předseda: Jos. Mastaval. — Tajemník: V. Štěpán v Lexington. — Účetník: Jan Novotný, Montgomery, Minn.

Cisla III. v St. Paul, Minn.

odbývá své schůze každou třetí středu v měsíci. Předseda: F. A. Koch, tajemník, Frank Hrdlička, 388 W. 7th st., St. Paul, Minn.; účetník, Frank Bělza.

Cisla IV. v Minneapolis

odbývá své schůze každou třetí neděli v měsíci. Předseda, Fr. Jindra; tajemník, Josef Straka; účetník, F. Kolanda.

Cisla V. v Nové Praze, Minn.

odbývá své schůze každou čtvrtou neděli v měsíci. Předseda Frant. Suchomel, tajemník F. J. Novotný, účetník Jan Jelínek, New Prague Minn.

Cis. VI. v Hayward, Minn.

odbývá své schůze první neděli v měsíci. Předseda, Josef Křikava. Tajemník, Antonín Šaman. Tajemník, Vojtěch Pacovský, Olenville, Minn. Účetník, Fr. Beláň. Pokladník, Karel Funfar.

Nová Třeboň, č. VII. v Minn.

odbývá své schůze každou 4. neděli v měsíci. Předseda Jan Klajn, tajemník Jan Jindra, Kilkenny, LeSueur Co., Minn., účetník Mat. Turek, pokladník Jan M. Klein.

I. Českoslov. spol. v Denver, Colo.,

odbývá schůze každou druhou a čtvrtou středu v měsíci v místnosti p. B. Steinke, 1549 Larimer St. Předseda, J. L. Přibyl, Globeville, Colo.— Záp. tajemník, Josef Drtina, 3750 Franklin St., Denver, Colo. Knihovník, Ant. Kotrč, 2721 Market St., Denver, Colo.

Jos. Bliss John H. Bliss Fr. E. Bliss

Kterýkoliv z nich pracuje v zájmu svých zákazníků.

JOSEPH BLISS,

dříve ve Schuyler, Neb.,

Komisionář se živým dobytkem

čís. 316 Exchange Bldg,

South Omaha. · · · Neb.

Všemožná péče věnuje se všem zásylkám i zasílatelům. Přízeň Vaše jest uctivě žádána.

Tržní ceny na požádání.

Nezapomeňte číslo 316 Exchange Building, South Omaha, Neb. 50—

Navštívíte Omahu?

Jest-li ano, neopomeňte zastaviti se u prostřed Prahy u starého známého

J. Ondráčka,

1332 již. 13. ul.

který má pro vás vždy nejlepší Omažský ágr, importované kořalky i vína všeho druhu, jakož i dobré doutníky.

Moje importovaná gránská jest jedinú who druhu ve městě

Zastavte se u mně a přesvědčte se 41. 1r

Čechové!

Jedete-li do staré vlasti, račte sobě zapamatovati, že cestující a jich kufry hned po přistání parolodě dopravují se po železnici **bezplatně** až do města Bremen. Chcete-li sobě uspořiti zbytečných vydání, nesvěřujte po přistání lodě nikomu tickety a kufry, nýbrž posečkejte s tím až dojedete do města Bremen a pak teprve odevzdejte své tickety a kufry jediné české firmě:

Kareš & Stotzký,

V BREMEN,

29 BAHNHOFSTRASSE 29

byste se svými kufry bezpečně do domova dopraveni býti mohli. 29-4m

KUPTE SI

PŘEPLAVNI LÍSTKY

DO ANEBO Z ČECH

za nejlevnější ceny od

J.J. Havelky

vrchního přeplavního jednatele.

Písárna otevřena v neděli od 8. do 11 h. ráno.

Adresa poštovní: J. J Havelka,
144 E. Van Buren st.
Chicago, Ills.

Lake Shore & Michigan Southern, R. R. Depot. Room 34.